

Aan Mendistrict Zuid en haar leden.

Kan er wel wat in 2021?

Gezien het verloop van het buitenseizoen 2020 en nu het indoorseizoen als gevolg van de Corona-maatregelen kan ik mij terughoudendheid voor de voorbereiding van het outdoorseizoen 2021 goed voorstellen. Met welke zaken moet je (of kan je) als organisator rekening houden?

Uitgaande van het feit dat wij-als mensport- de maatregelen ook gewoon dienen te respecteren en deze sowieso per dag kunnen wijzigen, wil ik toch een gedachte aan u voorleggen die –met beperkte risico's en inspanningen- te overwegen is.

We zijn het nauwelijks nog gewend, maar “als het niet kan zoals het moet” biedt artikel 453.1.a wel een kans met de tekst: ‘Het minimum aantal hindernissen voor een eendaagse samengestelde wedstrijd is 4 het maximum is 6’ wel een potentiële kans.

Zeker voor organisaties brengt een eendaagse wedstrijd veel minder risico's en kosten met zich mee en voor vergunning verlenende instanties gaat onze sport steeds meer lijken op de reguliere spring- of dressuurwedstrijd.

Zo'n eendaags concept zou bijvoorbeeld als volgt uit kunnen zien:

- Aankomst (relatief beperkt aantal) deelnemers
- Dressuur in twee ringen (enkel de ochtend)
- Vanuit de dressuur door naar de vaardigheid
- Tot slot de marathon (of aansluitend of na een zekere pauze)
- Na de marathon gaat de deelnemer naar huis en leest de uitslag / zijn prestatie op internet

Primair vanuit de sport redenerend lijkt dit een redelijk safe traject. Het risico zit veel meer in de momenten eromheen zoals:

1. Deelnemers en aanhang die elkaar opzoeken (ofwel Corona-ongewenst gedrag vertonen)
2. Momenten van verkennen van vaardigheid en / of marathon.

Het eerste punt lijkt oplosbaar door af te spreken “dat we ons gedragen” overeenkomstig de richtlijnen (wie heeft het recht een ander een besmettingsrisico op te dringen) en het tweede punt heeft zijn weerslag op de manier van organiseren, door:

- op voorhand informatie over vaardigheidsproef en marathon digitaal te verstrekken (zodat men zich op voorhand al beter kan oriënteren) en verkentijd kan beperken.
- parcoursbouwers rekening te laten houden met beperkte verkentijd en de ontwerpen eens “relatief eenvoudig en overzichtelijk” te houden (wat minder verkennen mogelijk maakt).
- afhankelijk van de situatie bijvoorbeeld in tijdsslots te laten verkennen of “ouderwets” de mogelijkheid terug te brengen dat tussen deelnemers door kort en gespreid verkend kan worden.
- Sowieso kan men zich afvragen of het voor zo'n eendaagse nodig of wenselijk is de maximale 6 hindernissen aan te bieden. Mogelijk heeft de organisatie al een paar permanente

hindernissen staan die enkel afgevlagd moeten worden en behalve de organisatie blijft ook paardvriendelijkheid een thema!

Een mogelijk voordeel voor wie snel door wil stromen is dat de winst- en verliespuntenregeling men uitgaat van 6 hindernissen en minder hindernissen niet "verrekend". En aangezien minder hindernissen leidt dat tot minder strafpunten in de marathon en verhoogt dat dus de kans op (meer) winstpunten ☺.

Op dit moment zijn ook de eerdere "meetmomenten" niet mogelijk, maar in zekere zin zou deze formule ook op dit eendaagse concept toegepast kunnen worden. Men levert dan zijn sportieve prestatie meer individueel (zonder dat men rubrieksgewijze start). Het vergroot ook de mogelijkheden mensen met een wat langere reistijd tegemoet te komen

Al met al is dit niet precies wat we 'gewend' zijn of 'willen', maar als dit een alternatief kan zijn om zaken voor te gaan bereiden om komend voorjaar TOCH (in het licht van Corona) te kunnen rijden

- Opschalen naar de gewoonlijke meerdaagse wedstrijden kan altijd nog.
- De risico's voor organisatoren lijken hierdoor fors beperkt en de wedstrijdvoorbereiding te overzien.

Ik laat het hier bij deze gedachte, maar ben bereikbaar voor verdere toelichting of overleg.

Met vriendelijke groeten,

Hein Verhofstad